

MICHIELS, Louis, professor analytische scheikunde, toxicologie, farmacognosie, deontologie en wetgeving.

Louis Michiels werd te Leuven geboren op 11 november 1886 en overleed te Leuven op 18 februari 1936.

De ouders van Louis Michiels waren eenvoudige handelaren te Leuven. Na zijn middelbare studies aan het college der Josephiten te Leuven, startte hij in 1905 te Leuven zijn studies in de farmacie, waar hij in 1909 de graad van apotheker behaalde met grote onderscheiding. In 1910 behaalde hij de juist opgerichte graad van expert- scheikundige. Michiels was de laatste student die de organische scheikunde gevolgd had bij professor Louis Henry (1834-1913), die erg de nadruk legde op onderzoek dat uitgevoerd moest worden voor het behalen van een doctoraat. Het onderwerp van zijn proefschrift "*Contributions à l'Étude des Composés Cycliques Triméthyléniques*" was geïnspireerd door zijn onvergetelijke meester L. Henry. Michiels behaalde in 1911 het diploma van doctor in de natuurlijke wetenschappen (groep scheikundige wetenschappen) met de grootste onderscheiding. Dit proefschrift werd in 1912 gepubliceerd in de Bulletin van de klasse voor wetenschappen van de Académie royale de Belgique. Ondertussen werd Michiels in 1910 laureaat bij een wedstrijd voor reisbeurzen. Gedurende een jaar deed Michiels onderzoek in het laboratorium van professor Alexander Classen (1843- 1934) van de Technische Hogeschool te Aken. A. Classen was de oprichter van de elektro-analytische methoden. Het volgende jaar verbleef hij te Parijs waar hij onder de leiding van I. Danne zich toelegde op onderzoek over de radioactiviteit van uraniumoplossingen. Tenslotte verbleef Michiels nog enige tijd te Wiesbaden in het laboratorium van de bekende Karl Remegius Fresenius (1818-1897).

Bij zijn terugkeer in België werd Michiels wegens zijn zwakke gezondheid afgekeurd voor de dienstplicht. Er was ook geen vacature aan de Universiteit te Leuven. Hij startte daarom als

scheikundige- bacterioloog bij de fabrieken Remy te Wijnmaal en richtte daar een laboratorium op voor de analyse van eetwaren. Hij legde zich toe op de detectie van vervalsingen, zoals de opsporing van kleine hoeveelheden aluin of kopersulfaat die gebruikt werden om het rijzen van deeg te bevorderen in de afwezigheid van gluten.

De start van Michiels in het universitair onderwijs dateerde van januari 1919. Hij volgde zijn collega Pierre Bruylants (1885-1950) op voor het vak dat deze in 1911 van Charles Blas (1839-1919) had overgenomen, namelijk de analytische scheikunde in de Faculteit der Wetenschappen. P. Bruylants had toen gekozen om titularis te worden van het vak algemene scheikunde in de kandidaturen wetenschappen. In 1920 werd Michiels bevorderd tot gewoon hoogleraar en werd zijn "taak" aangevuld met de vakken Toxicologie en Farmacognosie, die vrij kwamen bij het emeritaat van zijn leermeester Gustave Bruylants (1850-1925). In het domein van de toxicologie publiceerde hij in 1922 een autografie van meer dan 700 bladzijden.

Omdat Michiels gedurende zijn hele loopbaan directeur was van het analytisch laboratorium, kan men stellen dat zijn opus magnum gevormd wordt door zijn "*Éléments analytiques qualitatives et quantitatives*" (1927-1929), dat twee delen omvatte: "*Éléments de chimie analytiques*" (partie théorique) en een "*Manuel de laboratoire*". Michiels werd in 1925, na het plotse overlijden van professor Fernand Ranwez (1866-1925) eveneens belast met het vak "*Wetgeving en Farmaceutische deontologie*". Michiels werd als expert scheikundige regelmatig door de rechtbank opgeroepen. Ook in het domain van de farmacognosie voerde Michiels verdienstelijk werk. Hij was vooral geïnteresseerd in de drogerijen die hij ontving uit Belgisch Congo en waarin hij verschillende alcaloïden beschreef.

Michiels werd in 1924 benoemd als geassocieerd lid van de Académie royale de Médecine de Belgique en in 1932 werd hij

bevorderd tot titelvoerend lid. In die hoedanigheid hield hij zich ook bezig met het opstellen van de Belgische Farmacopee. Tenslotte werd hij in 1930 lid van de "*Commissie van het Landbouwkundig Onderzoek in Belgisch Congo*" (INEAC).

De zwakke gezondheid van Michiels en zijn te zware opdracht maakten dat hij zeer jong op de leeftijd van 49 jaar overleed.

Hendrik Deelstra